

Nagyvárad jubileum

A Kornya Mihály alapította Nagyvárad belvárosi gyülekezet 125 éves jubileumot ünnepelt 2010. szeptember 12-én. A régi idők sokféle viharait, ok nélküli megszorításait, kormányzati tilalmait és a tömeges kitelepüléseket követő létszámvesztéseket bőven kipótolta a legutóbbi ébredési hullám.

A hatszáz ülőhelyes imaházban, kiegészítő rendeltetésű termeiben, az oktatási központban és a galériaépületekkel körülvett, zárt udvaron körülbelül ezer fő ünnepelt. Bárhol voltak, közvetítő monitorokon hallhattak, láthattak mindent. A gyülekezet nem hívott vendégeket sem bel- sem külföld-

ról. Elszármazottak „jöttek haza” – amint mondták. Lélekemelő pillanat volt, amikor a Magyarországról és legtávolabbról, az amerikai Nagytavak mellől érkező összesen 12 prédikátor a szószék előtt sorban imádkozott.

(folytatás a 303. oldalon)

Október a Reformáció Hónapja

Ébredj, bizonyágtévő lélek! – 85 éves a Theológiai Szemle

Misszióra, hitünk bátor megvallására, meghirdetésére biztat bennünket XVIII. századi énekünk, amelyet a református énekeskönyv 396. számon jelenít meg. Erre az ébresztésre napjainkban is nagy szükség van, mert sokszor bizony alszik bennünk a hívő lélek.

A hit pedig olyan ajándék, amit nem sajátíthatunk ki, nem privatizálhatunk. Hitünk bár a Szentlélek belső bizonyágtétele, amely ugyanakkor (legtöbbször) Isten népének tanúságtételén: szülői, nagyszülői, hitoktatói, igehirdetői, lelkigondozói bizonyágtételen keresztül jut el

hozzánk. Mert: „Hogyan is higgyenek abban, akit nem hallottak? Hogyan hallják meg igehirdető nélkül?... Így van megírva: Milyen kedves azoknak a jövőtele, akik az evangéliumot hirdetik!” (Róm 10,14-16). Sokan vannak, akik a mi „kedves jövőtelünkre”, bátor bizonyágtételünkre, a jó hír elmondására várnak, s ezen múlik gondolataik átforgalmazása, érzéseik megújulása, életük nagy fordulata. Ehelyett sokszor hamis tapintatból, hamis békességet szolgálva eltitkoljuk hitünket még legközelebbi szerteink elől is.

(folytatás a következő oldalon)

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

Én, a bölcsesség, együtt lakom az okossággal, és nálam van a megfontolt tudás. (Péld 8,12)

A HÉT GONDOLATA

Közösségünk, a baptista gyülekezet, olyan közösség, amelyben mindig érték volt a tudás, s a hit arra sarkallt, hogy Atyánk művét ne csak a kiáradó kegyelemben, tétlenül, passzívan fogadjuk, hanem legyünk készek és buzgók megismerni azt a világot, amelyet ő alkotott, s amelybe bennünket is elhelyezett. Hiszen ez a gazdagság is része annak az örökségnek, amellyel megajándékozott minket. (Urbán Gedeon – Aszód)

A HÉT GYAKORLATA

Életed mely területén lenne szükséged nagyobb tudásra? Nézz utána még a héten, hogyan szerezhetned meg!

A HÉT IMÁJA

Urunk Istenünk, látod, mennyire hajlamosak vagyunk elkülöníteni egymástól a neked engedelmeskedő bölcsességet a mindennapi tudástól. Add Lelked tanácsát, amellyel megtaláljuk az összhangot a kettő között, s ezáltal tudásunk hozzád kapcsol, és a tőled nyert bölcsesség pedig a mindennapokhoz. Ámen.

A jó ember szíve jó kincséből hozza elő a jót, és a gonosz ember a gonoszból hozza elő a gonoszt. Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj.
Lk 6,45

Üdülőink

A balatonföldvári baptista Bethesda üdülő várja a testi-lelki pihenésre vágyókat. Telefonszáma: 06-20-775-99-33, e-mail címek: lajos.lovasz@online.de, illetve: lajos.lovasz@gmx.de.

A hajdúszoboszlói Betánia üdülő várja a pihenni, kikapcsolódni vágyókat. Jelentkezés Komárominé Márta gondnoknál (20/886-3525 vagy komaromitibor@freemail.hu vagy www.betania.baptist.hu).

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Október 8-9-én gyülekezet-plántálók képzése** lesz Bicskén. November 5-6-án regionális képzés és bibliaiskola Szegeden. December 4-én gyülekezetplántálók műhelykonferenciája Bicskén. További info: www.gyulekezetek.hu vagy *Koncz Beáta* bea@dunamisz.hu.

♦ **Október 9., szombaton 19-től 24 óráig Páratlanklub: Páratlan Szombat Este** / 30-50 éves egyedülálló keresztyének felekezeti közti alkalma. Helyszín: Skót gyülekezet, Budapest VI., Vörösmarty u. 51. (közel az Andrássy úthoz). Belépő: 500 forint + egy kis ital vagy étel. Információ: paratlanklub.lutheran.hu/1aktualis.

♦ **Október 9-én 9.30-15.30-ig** a kecskeméti baptista imaházban tartják **találkozójukat a baptistaként az egészségügyben dolgozók** és segítő foglalkozásúak. További információ: www.egeszseg.baptist.hu.

♦ **Október 30-31-én** délután 16 órára hívja az ország testvériségét a **Kondorosi Baptista Gyülekezet 100 éves jubileumi ünnepségére** a helyi Paulik Ilona Sportcsarnokba. A szervezők kérik, hogy részvételi szándékát (az ebédrendelés miatt) legkésőbb október 25-ig jelezze mindenki a 66/388-563-as vezetékes (fax), 20/9768-421 (baptifon) telefonszámon vagy a variferenc@freemail.hu e-mail címen.

A bocsánatról

A megbocsátást csak ott adja Isten, ahol látja, hogy a vétkező elismeri és vállalja felelősségét, és így akar újat kezdeni.

Mit jelent ez? Azt, hogy elismerem, én okoztam a bajt, a kárt. Azt, hogy vállalom ennek a következményeit, magyarul a bűnhődést. Azt, hogy neki fogok máris a kár enyhítésének és a jóvátételnek. Azt, hogy elhatározok egy másfajta folytatást, egy jobb életet, egy igazabb magatartást.

Az elkövetőnek nemcsak kötelessége, hogy viselje tettei következményét, hanem joga is. Hiszen csak abban az esetben élheti saját életét, ha engedik neki vállalnia életéért és tetteiért a következményeket. *Így*

Október a Reformáció Hónapja – folytatás a címloldalról

Az Október a Reformáció Hónapja rendezvénysorozat ez évi jelszava a címben idézett éneksor. Célja pedig a Krisztusban hívők ébresztése azért, hogy megnyilatkozzanak, tanúkká legyenek, hitüket bátran megvallják szóban és tettben egyaránt. Sokakban él még a hit lelke, a hívő lélek, de valahol nagyon mélyen elaltatva. Évtizedeken keresztül ezt sugallta a társadalom, s ennek végső eredménye oda is vezethet, hogy az már nem befolyásolja a gondolatokat, a tetteket, a szavakat. Olyan, mintha nem is volna. Nem tesz bizonyosságot szeretetről, reménységről, megbocsátásról és különösen nem Isten szeretetéről, jóságáról, irgalmáról, kegyelméről. Nem hirdeti az evangéliumot, a jó hírt, s általában a jónak lehetőségét, létjogosultságát és égető szükségességét. Elaltatott lélekkel maradnak el a szép gondolataink, maradunk el mi magunk és szeretteink először a templomi közösségekből, aztán a kulturális és a baráti közösségekből is. Elaltatott lélekkel nem tiltakozunk az ördög nyilvánvaló munkája ellen sem.

Hitünk teljességéhez tartozik szellemi/értelmi világunk is. Így ír erről az apostol: „*változatok meg értelmek megújulásával, hogy megítélhessék: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes*” (Róm 12,1-3). A hit tudománya ezt kutatja, s a kutatás egyik fontos eszköze az 1925-ben létrehozott *Theologiai Szemle* című tudományos szakfolyóirat. A 85 esztendő során e folyóirat mindig azt kereste és kutatta, hogy a sokszor még rosszabbra változó világban mi az Isten akara-

ta, mi az, ami neki tetsző és tökéletes. A mi Urunk, a Szentháromság Isten a mindenség teremtetője, megtartója és beteljesítője. Ennek a tudatában a *Theologiai Szemle* bátran fogadja a természet- és társadalomtudományok felismeréseit, az azokkal való együttgondolkodást vagy éppen azok eredményeire való kritikus reflexiókat is. Merthogy nemcsak az érzésvilágunkat, hanem az értelmi világunkat is el lehet altatni vagy félre lehet vezetni. A sokat emlegetett tudatipar, reklámapar manipulációi hamis fényekkel sötét mélységekbe vezetnek bennünket. Az Ébredj, bizonyoságtévő lélek éneksor szól a szellem és tudomány embereihez is, hogy felismeréseiket megosszák, egymással megbeszéljék, a teljes igazság birtoklásáról bölcsen lemondjanak, de a teljes igazság keresésére mindig bátran vállalkozzanak, s eredményeikről bizonyosságot tegyenek.

Sokszor alvó, sokféleképpen elaltatott lelkünknek, lelkiismeretünknek, szellemi életünknek ébredésre van szüksége azért, hogy magunkra vegyük az élő hit, az éltető szeretet és az igazságosságot munkáló szellem őszinte igényét. Ezért így szólunk saját magunkhoz és a körülöttünk lévőkhöz egyaránt:

Ébredj, bizonyoságtévő lélek! A vár-falakra örök álljanak,

Kik bátran szólnak, s harcra készek, ha éj borul le vagy ha kél a nap.

Hívásuk zengjen messze szerte-szét, az Úrhoz gyűjtve népek seregét.

Dr. Bóna Zoltán
a MEÖT főtájkára

Nyár végi bemeztés Siófokon

Augusztus 15-én merítettük be Dórit, Ancsát és Benjámit a Balatonban. Dóri és Benjámint lelkipásztor családban növekedve, egészen kis gyermekként hozott döntéseikre is visszaemlékezve, több tábori élmény, tanítások, mások bemeztésén való részvétel hatásainak nyomán kérték, hogy megtérésüket a jézusi példa alapján bemeztéssel is kifejezhessék. Ancsát tönkrement házassága indította el Isten, majd Krisztus keresésében.

Boldogan vallotta meg megtalált és megkapott Krisztus-hitét. Örömmel és Isten iránti hálával tettünk eleget mindhármójuk kérésének ezen a forró augusztusi vasárnapon. **EB.**

„Öseinket felhozád Kárpát szent bércére”

4. rész: A magyarok honfoglalása és államalapítása a Kárpát-medencében

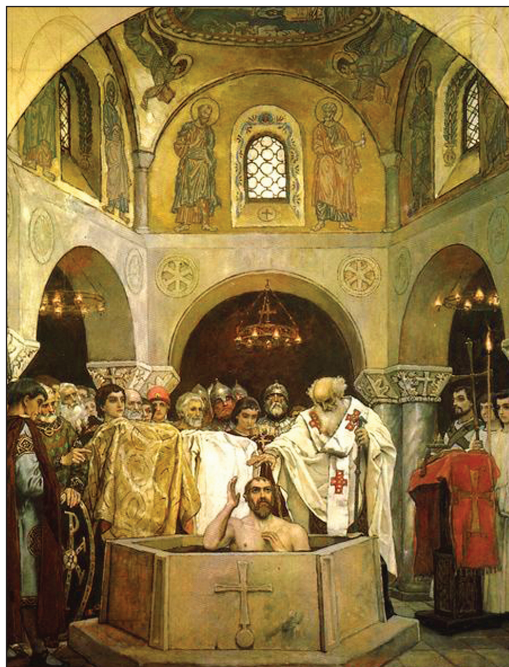
Nehéz pontosan rekonstruálni az Árpád fejedelem által vezetett magyar honfoglalás menetét és eseményeit a nagy történelmi időtávlat és a viszonylag kevés írásos forrás miatt. Kölcsény a magyar himnuszban ezt írja: „S merre zúgnak hajjai Tiszának, Dunának, Árpád hős magzatjai felvirágoznak.”

Több jelentősen eltérő fő elmélet létezik. Vannak olyan őstörténet-kutatók, akik a hun-avar-magyar hármas honfoglalást próbálják bizonyítani. Van olyan történész is, aki az avar-magyar kettős honfoglalás elméletét tartja elfogadhatóbbnak. Amíg a Habsburg-házzal történt kényszerű kiegyezés (1867) előtt a hunokkal kezdődő őstörténeti eredet szerepelt az iskolai tankönyvekben, a jelenlegi, még hivatalosan oktatott nézet szerint a magyarok egy lépésben szállták meg 895 táján a Kárpát-medencét. Mindenestre 902-re az egész Kárpát-medence területét irányításuk alá vonták, bár az állataik miatt először főként az Alföld, Mezőföld, Kisalföld, Csallóköz és Szerémség területein telepedtek le, ahol megfelelő minőségű legelők álltak rendelkezésre. A már korábban érkezett hun, avar és szláv eredetű népek nem éltek túl sűrűn ezen a vidéken, és pár emberöltő alatt teljesen beolvadtak az új jövevények törzseibe.

Ezek után bátran mondhatjuk, hogy a nyugatrómai birodalom összeomlása után a Kárpát-medence népei közül a magyarok előhírnökeinek számító, több hullámban érkezett hunok és avarok a nagy magyar honfoglaló őseink szálláscsinálói voltak. A kezdetben szilaj, a sztyeppék világához szokott lovas, nomád, kalandor harcászathoz szokott nép az ezredfordulóhoz közeledve komoly döntés elé kényszerült. Ha elődei harcias habitusát követi, a magyarság egy idő után valószínű eltűnt volna Európa térképéről. Hogy mégis ott láthatjuk a hunok országát (a nemzetközi nyelvekben Hungária, Hungary, Ungarn, Hongrois, Húngaros stb.) a kontinens közepén Magyarországot megnevezéseként, azt Isten után István királyunknak köszönhetjük.

István király 1000 évre kiható keresztalkotó tette

István, aki korábban a pogány eredetű Vajk névre hallgatott, még fiatal ember volt, amikor megismerte a kereszténység alaptanításait. Ezek után döntött úgy, hogy Krisztusba vetett hitét nyilvánosan megvallva megkeresztelkedik. Hiteles okiratok bizonyítják, hogy Vajk hitvalló kereszttségben, azaz bemeztésben részesült. Ekkor vette föl az első keresztény vértanú, István nevét. Erről az eseményről a korabeli krónikás így számol be: „Istvánt Istennek kedves püspöke, (a prágai) Adalbert, az ő hite szerint a kenetes keresztvízbe merítette és onnan kiemelte.”

Baptisztériumban történő hitvalló bemeztés
ábrázolása István király korából

Hogy ez a kereszttség nem valami politikai okból, formálisan vállalt „vallásfölvételt” jelentett, azt későbbi megnyilatkozásai is bizonyítják. Leginkább azokra az írásban is megörzött gondolatokra utalok, amelyeket Kr. u. 1000-ben a teljes Kárpát-medencét lefedő Magyarország királyaként íratott le fiának, a korán elhunyt Imre hercegnek. Ezáltal próbálta felkészíteni őt az országhoz tartozó nem kis felelősséggel járó szolgálatára. Ezek a bölcs „Intelmek” ma is okulásunkra szolgálhatnak. (folytatjuk)

Dr. Mészáros Kálmán
egyháznök

Nagyvárad jubileum

– folytatás a címloldalról

Reggel pontban 9-kor harsonaszóval kezdődött Isten dicsőítése. 51 perc alatt négy vezető buzdított, a padoszlopokból két-két önkéntes igen rövid imát mondott Isten előtt. A vezetők használták ugyan a „leborulás” kifejezést, bár a testvérek inkább álltak és énekeltek sokat. A zene templomi hangulatú volt.

A hangszereket és a stílust nagy gonddal válogatták ki a szakértők.

A délelőtti istentiszteleten a két helyi lelképásztor, dr. Simon József igehirdetést és dr. Giorgiov Adrián történelmi összefoglalót tartott. A gyülekezet missziójáról négy korszakra osztva beszélt. Délután Lukács János prédikált. Néhány üdvözlés után Negruț Paul köszöntése a hatalmas román Emanuel gyülekezet képviselőjében hangzott el. A hallgatóságnak nem volt szüksége tolmácsra. Nagyváradon a magyarság csak egy harmadik nyelvet tart idegen nyelvnek.

A nagyváradiai felkérésére Eszes Zoltán testvér és társai egy könyvet írtak. Bár jó időben elkezdődtek az előkészületek, a sietős nyomdai munka sajnos nem lett hibátlan, kiemelt helyen téves az évszám, bár szövegekben helyes időpont olvasható. (Elnézést kérünk!) Egy másik szerző a könyv előszavával köszöntötte a gyülekezetet, amelyben utalt a 125 év próbáira és a nagyváradiai emberek sorsára. Az egyik igehirdető említette: „Nem mi és nem is az eleink, hanem Isten működtet köztünk, és kegyelmével megtartott minket.” Istennek ez a bámulatos munkája nem idealisztikus és nem lehet gyenge, mivel a gyülekezet 125 év óta él és áll.

Románia északnyugati határszélén egy Debrecen nagyságú város evangéliumi szemléletű keresztény gyülekezeteinek két különböző nyelvű közössége annyi hívőt foglal össze, amennyi egész Magyarországon van.

Isten népének jelenléte Nagyváradon csendes, békés, de monumentális.

Szebeni Olivér

Bemerítés Békéscsabán

Megmozdult a víz a Békéscsabai Baptista Gyülekezetben is augusztus 29-én. Imaházunk e csodálatos napfényes vasárnap délelőttön zsúfolásig megtelt. Öröm volt a szívekben egyrészt a két fehér ruhás testvérünk megteréséért, másrészt hogy ismét együtt volt a testvériség az Új Forrás gyülekezettel, ahogyan ezt *Balog Miklós*, a békéscsabai gyülekezet lelkipásztora kifejtette: nemcsak a temetőkerthben búcsúzáskor, hanem örömben is együtt kell lennünk Isten dicsőítésére.

Két fehér ruhás testvérünk meghatóan tett bizonyosságot Istenbe vetet hitükről, bűneik bocsánatáról.

Bálint Lajos testvérünk könnyes szemmel fejezte ki háláját Istennek azért, hogy – bár vasárnapi iskolás volt egykor – a világba sodródott és most ismét hazatalált az atyai házhoz, s hogy Isten jelenlétét mindig megtapasztalta. Öröm van a szívében, hogy az Úr hívó szavát meghallhatta, és letehetette terhét Jézus lábainál.

Kónya Kolos fiatal testvérünk gyülekezetünkben nőtt fel. Isten többször megérintette őt a prédikációk, az ifjúsági találkozók, az erdélyi testvérekhez való látogatások, szolgálatok során. Bűnei eltörléséről tett bizonyosságot tisztán ragyogó arca, amint elmesélte egyik találkozását az Élő Úrral.

Csiszár István testvér, az Új Forrás gyülekezet lelkipásztora a Jn 3,1-16 alapján hirdette Istenünk ígését, a bemerítés szolgálatát *Balog Miklós* testvér, gyülekezetünk lelkipásztora végezte.

A köszöntések között kiemelkedett a Joy Gospel Music énekegyüttes tízfős csoportja *Almási Kornél* vezetésével, akik *Kónya Kolos* testvér örömeiben akartak osztozni Békéscsabán.

Árgyelán Györgyné

Tábori beszámoló

2010. július végén tartottuk a Váloháló tábor Békésszentandrás. Kb. 35 felnőtt és 15 gyerek vett részt a táborban.

Ez alatt az egy hét alatt nagyon mély lelki tanítást kaptunk *dr. Veres Sándortól*, feleségétől, *Juditól*, *Dányi Zoltántól*, *Ronnie Stevenstől*. Az áhítatókat *dr. Dobos Ágoston*, *Horváth István* és *Paksy Sándor* tartották.

Délutánonként különböző szabadidős programokon lehetett részt venni, amit gyerekek és felnőttek egyaránt élveztek.

Az alábbiakban egy érdekes résztvevő szemszögéből kaphatnak ízelítőt a táborról.

A nyár elején az Úr maga elé rendelte az angyalseregét, és szöveget intézett hozzájuk:

– Kedveseim, a földön kezdődik a nyár, a táborozások időszaka. Menjtek, figyeljétek meg, hogyan viselkednek ott a keresztyének, a gyermekek, a kamaszok, az ifjak, a családok, a szinglik és az elváltak! Semmi ne kerülje el a figyelmeteket, mert a nyár végeztével visszavárlak benneteket a beszámolóval – szölt az Úr kedvesen, de ellentmondást nem tűrően.

Az angyalok boldogan mentek megfigyelni a táborozó gyermekeket, a kamaszokat, az ifjakat, a családokat, még a szingliket is, de az elváltakat senki sem akarta vállalni. Utolsónak maradt *Andriell* angyal – akit nem a talpraesettségeért szerettek a mennyben –, s már-már azt hitte, hogy az Úr nem vette őt észre, amikor a jól ismert kedves, de határozott hang megszözlalt.

– *Andriell*, menj a föld egyik gyönyörű pontjára, amit Békésszentandrásnak hívnak, s figyelj meg ott az elváltakat! Szeretem őket, kíváncsi vagyok, ők mit gondolnak rólam, szeretnek-e engem! A te beszámolódat várom a legjobban!

A következő pillanatban *Andriell* már egyedül volt, s nagyon szerencsétlennek érezte magát.

– Az elváltak szomorúak, sőt keserűek, folyton panaszkodnak, szidják a volt házastársukat vagy magukat. Hiszen akkor is ott voltam, amikor összemlott az életük, ott zokogtak az életük romjain, majd belehaltak kínjaikba. Nem akarok sírást, panaszt hallgatni ilyen szép időben és helyen!!! Én vagyok a teremtes nagy vesztese – gondolta, de már Békésszentandrás határában járt, s különös hangok zökkenették ki az önsajnálatból.

Vidám beszélgetést, szívből jövő kacagást hallott. Kicsit később Istent di-

csőítő éneket, amelyet zeneszerszámok kísértek. Ilyen szép hegedű- és gitártéket *Andriell* csak a mennyben hallott. Azután csend lett, imádság, áhítat hangfoslányait ismerte fel, amit nevetés szakított meg. A hangok a református templomból jöttek.

– Az nem lehet, mert a templomban az elváltak vannak. Ha ezek tényleg az én embereim, akkor... majd lekopik rólok ez a máz, megnézem őket holnap is – gondolta, s másnap újra visszatért. Az elváltak másnap korán keltek, Istennel kezdték a napot, majd reggeli tornáztak, ettek, áhítatot tartottak, s énekeltek, sokat énekeltek. A zenészek egyre szebben játszottak. Mindenkinek ragyogott az arca, senkin sem látszott a szomorúság árnyéka sem.

– Na majd az előadás lerántja róluk a leplet, az majd felidőzi a fájó múltat, s arcukra fagy a nevetésük – dörzsölte volna a tenyerét, de azonnal el is szégyellte magát, s azért nagyon figyelt tovább. Az előadás komoly volt, szíven talált sokakat. *Andriell* elgondolkodott arcokat látott, de szomorút egyet sem. Már szinte nem is csodálkozott, amikor délben az ebédlő felszabadult, vidáman ismerkedő, beszélgető emberekkel telt meg. A délutáni szabadfoglalkozás is a vidámság tere lett. Voltak, akik kirándultak, voltak, akik úsztak a Holt-Körösben, voltak, akik sétáltak és beszélgettek, mások a közös vacsorát készítették elő. Vacsora után esti áhítatot tartottak, majd játszottak. Szinte mindenki fájó hassal ment a szállására, de nem a vacsora okozta a hasfájást, hanem a sok nevetés.

A másnap, a harmadnap és minden nap ugyanígy telt a hazautazásig. Csak az változott, hogy a 35 felnőtt és 15 gyermek egyre jobban megismerte és megszerette egymást. *Andriell* nem is sejtette, hogy egy hét alatt ilyen sok előadás és áhítat mellett lehet még lovagolni, lovas kocsizni, arborétumba látogatni, uszodába menni, duzzasztót nézni, kenuzni, játszani, szabadterei istentiszteletet tartani, bográcsolni.

A nyár végeztével *Andriell* jelentést tett az Úrnak: – Uram, a keresztyén elváltak szeretnek téged és szeretik egymást. Nehezen teszik túl magukat a váláson, de téled várnak mindent, a maguk és a gyermekeik gyógyulását. Mellesleg ilyen vidám és boldog keresztyéneket ritkán látok, akik ilyen őszintén figyelnek egymásra és rád, Uram. Kérlek, áldd meg és őrizd meg utadon őket a gyermekekkel együtt!! Köszönöm, hogy közöttük lehettem!!!

Kíváncsiak

Gyermekek oldala

Összeállították:
a KIFI munkatársai

Hosszú toll testvérnő

Hát te nem ismered őt? Persze tudom, ő nem olyan ismert, mint például Kovács testvér vagy Szabó testvérnő. Tudod, hosszú barna haja van, és mindig egy szép toll van belefonva a hajába. Igen, ő Gyöngyi. Annyira szereti az indiános történeteket, hogy készített megának egy szép indián díszet, és mindenhova abba megy. Ezért is hívjuk őt „Hosszú toll testvérnőnek”.

Olvastál már te is indiános könyveket? Nálunk most nyáron indiántábor volt, ezért megpróbáltam minél többet megtudni róluk. És nagyon érdekes dolgokat találtam. Például az indiánoknál is nagyon fontos volt, hogy ki hogyan öltözködik, mert többek között ez különböztette meg a törzseket. Például az irokézok mokaszinjé másként nézett ki, mint a többieké. Aztán a fiúknak meg kellett tanulniuk vadászni, amit lehet hogy te is szívesen kipróbálnál.

Ezek a nagy harcosok nagyon bátrak voltak, bárkivel szembeszálltak, mégis nagyon féltek is. Olyan istenekeket tiszteltek, akik félelmetes, gonosz istenek, és az embereknek valahogyan mindig kedveskedniük kell nekik. Ráadásul sok indiános képet megnéztem a neten, és szinte mindegyiken nagyon szomorú az emberek arca, legyen az akár egy egyszerű harcos vagy egy törzsfőnök.

Ezek az emberek nagyon erősek, bátrak voltak, mégsem voltak boldogok. Félték az isteneiktől. Mennyivel szebb lett volna az életük, ha a mi Istenünket ismerhették volna, aki szerető és kegyelmes, akitől nem kell félnünk, aki megbocsát és szeretettel vigyáz ránk!

Szomorú Szem és Rohanó Láb

Biztos te is tudod, hogy az indiánok olyan neveket adtak egymásnak, amelyek legjobban elmondják, milyen is az az ember.

Szomorú Szem most megy 2. osztályba. Nagyon aranyos, barátságos lány, aki nagyon szeret beszélgetni, játszani. De ha szóba kerül az apukája, hirtelen elhallgat, nem sír, de a szemei nagyon szomorúak lesznek. Az apukája elhagyta őket egy másik nő miatt.

Rohanó Láb már nagy fiú, most megy 7.-be. Mindig nevet, mosolyog, de soha nem akar hazamenni. Télenyáron inkább járja a falut, látogatja a haverokat, csak ne kelljen otthon lennie. Még kisfiú volt, amikor az apukája öngyilkos lett, és azóta az anyukája már a harmadik férjével él, és persze ott vannak a kistestvérei is.

Lehet, hogy te is ismered őket, vagy más olyan gyerekeket, akik szomorúak valami miatt. Talán baj van a családjukban, vagy nem tudnak olyan jól futni vagy éppen tanulni, ezért az osztálytársaik csúfolják őket. Nagyon rossz érzés szomorúnak lenni. Főleg, ha nincs senki, aki megvigasztaljon, akitől segítséget kérhetsz.

Ha te már ismered Istent, tudod, hogy neki elmondhatod minden dolgot, és ő megvigasztal téged. Biztosan megtapasztaltad már, hogy imádkoztál és Isten megsegített.

De ezek a szomorú barátaid ismerik Istent? Ha még nem, hívd el őket olyan programokra, ahol hallhatnak róla, például vasárnapi iskolába egy KIFI-táborba vagy gyülekezeti játszóházba. Olyan jó lenne, ha őket is megvigasztalhatná Isten, és a nevük Mosolygó Szem és Nyugodt Láb lehetne.

Gyermekvers-pályázat

Jöjj, ember

Jöjj, ember, a kereszthez,
Gondold meg, mit veled teszel!
Áldjad az Ő nagy nevét,
Hirdesd az Ő nagy tettét!

Dicsérd az Ő döntését,
És a gonoszság felhőjét
Ővele úzd el,
Még a mennybe visz fel.

Segítsd a mások terhet,
Hisz várod az Ő segítségét!
Várod, hogy segít,
Ám ha kell, néha fenyít!

Ifj. Tömöri Gábor
(Hajdúbagos) 10 éves

Butus Kutylus

Szeretem a kuttyákat,
de nem a butákat.
Mert ha a kutya buta,
nincs jó hatással a gazdára.

Egyszer volt egy kutya,
egy aranyos dalmata.
Csak egy kicsit butus,
na, viszlát, jó kutylus.

Mészáros Dávid
(Csengőd) 3. osztályos tanuló

Verspályázat

A 7-11 és 12-14 éves gyermekek számára kiírt verspályázatunkat meghosszabbítjuk az év végéig. Várjuk tehát a verseiteket bármilyen témában. A versek ne legyenek hosszabbak 20 sornál, és egyéneként legföljebb öt verset küldhetnek. A verseket a következő címre kérjük elektronikus formában a tárgynál „verspályázat” megjelöléssel: bekehirnok@baptist.hu.

Örömmel vesszük és várjuk, ha elkülditek azokat a verseket is, amiket nem ti írtatok, de nagyon szeretitek őket. Röviden írjátok le, hogy miért tetszik nektek, mit jelent számotokra, mikor lett sokatmondóvá!

Élőben jelentkezünk!

Családbarát Médiaért Díj

A Média a Csaláért Alapítvány és a *Képmás* családmagazin szeptember 15-én ismét átadta a Családbarát Médiaért Díjat. A rendezvényen az elmúlt három hónap nyertes pályamunkáit díjazták. Az elismerő oklevelet, valamint az ezzel járó pénzjutalmat (50 ezer forint) a Barabás Villában a sajtó jelenlétében adták át. A díjátadót követően dr. Hoffmann Rózsa oktatásért felelős államtitkár tartott előadást. A díjakat Beer Miklós váci püspök adta át.

Az új díjazottak

2010. június: Arany Horváth Zsuzsa: Dupla munka másokért (*Zalai Hírlap*, 2010. június 26.)

2010. július: Sebestyén Balázs, Rákóczi Ferenc, Vadon János, Ponyiczki Anna, Forgó László (Class FM – Morning Show – Gyermekvállalás, népeségfogyás, 2010. július 15.)

2010. augusztus: Gécz Mária (MR1 Kossuth rádió – 180 perc, 2010. augusztus 25.)

Miért született meg a Családbarát Médiaért Díj?

A Média a Csaláért Alapítvány és a *Képmás* családmagazin 2007 szeptemberében alapította meg a díjat, amelynek célja inspirálni a média képviselőit, hogy megnyilvánulásaikban a családot mint értéket jelenítsék meg. A díjra olyan írott vagy elektronikus sajtóban megjelent, illetve rádióban, tévében elhangzott munkákból válogat a társadalmi zsűri, amelyek a gyermekvállalás szépségét, a család védő szerepét, a többgenerációs együttélésben rejlő lehetőségeket mutatják be, vagy ezek minél teljesebb megéléséhez, és a felmerülő nehézségek, problémák megoldásához nyújtanak segítséget.

A díjat havi rendszerességgel ítélik oda az arra érdemes szerzőnek. A díj az elmúlt három évben összesen 37 alkalommal került kiosztásra.

A szokás hatalma

Az olyan dicséretes jellemvonások, mint a békesség, türelem, kedvesség, alázat és önuralom, csak akkor tudnak kifejlődni, ha elkezdjük táplálni őket. A szokás egy olyan viselkedési forma, amit automatikusan, minden gondolkodás nélkül, szinte ösztönszerűen hajtunk végre. A szokásaink – legyenek akár jók, akár rosszak – nagymértékben meghatározzák a jövőnket. Egy tanulmány szerint a nap során véghezvitt tetteink kilencven százaléka megszokásokon alapuló viselkedés. Életvitelünk megváltoztatásához legelőször a mindennapi szokásainkat kell tudatosan megváltoztatnunk. A jó hír az, hogy képesek vagyunk megváltozni. Fontos, hogy szembenézzünk minden rossz szokásunkkal, ezt követően pedig neki kell állnunk, hogy fel is számoljuk azokat. Egyszerűen: ne tápláljuk őket!

Miként változtathatóak meg a rossz szokások?

A rossz szokások könnyen kialakulnak, ám annál nehezebb együtt élni velük, távol tarthatnak Isten áldásaitól. Először nehéz feladat megtartóztatni a nyelvünket és eltérni a sérelmet, amikor valaki kritizál vagy gyaláz bennünket. Először nehezen megy a megbocsátás, ám az biztos, hogy annál könnyebb egy békességgel és harmóniával teli otthonban élni. Aki hosszú éveken keresztül állandóan csak aggódott, annak ez szinte a második énjévé vált, már teljesen automatikus számára. Amikor reggel kinyitja a szemét, azonnal elkezd aggódni amiatt, hogy mit hoz a ma. A legtöbb esetben nem elégséges eldönteni csupán, hogy az ember egentúl nem aggódik: a negatív gondolatok helyét be kell tölteni hitel teli gondolatokkal! Ha jó szokásokat alakítunk ki, akkor azok könnyebbé, sikeresebbé és gyümölcsözőbbé teszik az életünket.

Az életünk akkor terem jó gyümölcsöket, ha a szokásaink jók. Így lehetünk boldogok, vidámak. Ám ha rossz szokások rabjaivá válunk, akkor azok magukkal rántanak. Aki már húsz-harminc éve folytat egy bizonyos életformát, azzal előfordulhat, hogy nem lesz képes harminc nap alatt felszámolni azt a rossz dolgot, amit szeretne. Ám ha sziklaszilárdan eltökéli magát, és Isten támogatását kéri ezek leküzdéséhez, akkor a változás nem fog évekig tartani. El kell határozni magun-

kat, hogy változni akarunk, és ragaszkodnunk kell ehhez a döntésünkhöz. Minden nappal egyre könnyebb lesz, míg végül eljutunk arra a pontra, amikor már automatikusan tesszük a jót. Egy szokás megváltoztatása elsőre nem is olyan könnyű feladat. Ilyenkor mindig jön a kísértés, hogy forduljunk meg, vagy térjünk vissza a régihez! Az ember számtalan kifogást és okot talál, hogy miért nem kellene megváltozni. De tudni kell azt is, hogy nem elég, hogy leszámoljunk a rossz szokásokkal, helyettük újakat kell kialakítanunk!

Drága testvérem! Ha az aggódó gondolatokat felcseréled a remény, a hit és a győzelem gondolataival, akkor könnyebben tudsz Isten szerinti életet élni. Ha számba veszed rossz szokásaidat, amelyek most esetleg elválasztanak Istentől, és felcseréled azokat jó szokásokra, megváltozik az életed. Ma mindent új alapokra helyezhetsz. Alakíts ki jobb szokásokat, és hagyd el mindent, ami nem terem jó gyümölcsöt! Egyetlen akadály sem leküzdhetetlen az életedben. Ne feledd, Isten hatalmasabb minden rossz berögződésednél!

Durkó Anett

Köszönet 1%-ért!

A Napsugár Gyermekmentő Alapítvány részére 2010-ben kiutalt 2009. évi szja 1%-os felajánlásokból érkezett 425 704 Ft-ot teljes egészében az alapítvány céljának megvalósítására, többek között a Libickozmai Gyermektábor kiadásaira fordítottuk.

Ugyanebben az időszakban a Jó Pásztor Alapítvány bevétele az 1%-os átutalásokból 375 667 Ft volt, amit teljes egészében alapítványi célra, többek között a *Jó Pásztor* című lap folyamatos megjelentetésére fordítottunk.

Ezúton szeretnénk megköszönni a gyermekmisszió támogatását mindazoknak, akik adójuk 1%-át erre a célra utaltatták, és kérni, hogy az idei esztendőben is gondoljanak ránk – új támogatók megnyerésével is.

a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány, valamint a Jó Pásztor Alapítvány kuratóriuma

Isten a házasságot jónak teremtette II. rész

Sinka Csaba és Sinkáné Zombory Katalin beszélgetett Varga György lelkipásztorral, az egyház családi szolgálatának vezetőjével

A gyülekezet elfogadja, hogy ez pluszterhet jelent nektek?

Nagyon hálás vagyok azért, hogy amikor a gyülekezetünk hét évvel ezelőtt elindult (akkor még a budafoki gyülekezet leánygyülekezte volt, majd két évvel később önállósult), akkor az elejétől kezdve fontosnak tekintette a házasságok, családok gondozását. Ez az egyik hangsúlyos pontja a gyülekezet életének és a misszióknak. Amikor azután ez a szolgálat kilépett a saját gyülekezetünk keretei közül, akkor úgy a vezetőség, mint az egész gyülekezet felismerte és elfogadta, hogy ez Isten hívása volt a mi életünkre. Mögénk állt ebben, áldását adta erre a szolgálatra.

Természetesen az egyensúlyra törekszünk. Ha csak a szükségeket nézném, illetve ennek a családi szolgálatnak a lehetőségeit, akkor akár teljes időben is lehetne ezt csinálni. Van egy közösen megbeszélte arányosítás a gyülekezeti és a családi szolgálat között, amihez igyekszünk igazodni. Amikor nem vagyunk otthon, mindig tudnak róla, és imádkozva követnek bennünket.

Mit takar a családi szolgálat elnevezés?

A „családi szolgálat” kifejezés nekem személyesen azért tetszik, mert elmondja, hogy akik végzik, azok maguk is családok. Másrészt azért kedvelem, mert a munkatársi csapat is arra törekszik, hogy nagyon jó baráti, szinte családi kapcsolatban legyünk egymással. Harmadrészt a jövőnkre is utal az elnevezés, mert ugyan eddig nagyrészt házaspárok felé végzett munkát a szolgálat, de terveink között szerepel, hogy a gyermeknevelés és a családi élet területén is segítségül tudjunk lenni.

Hogyan alakult ki és vált országossá ez a szolgálat?

Az országos vezetők ismerték fel, hogy szükség van erre a szolgál-

latra a mi egyházunk keretein belül is. Ezek után megkerestek bennünket 2007 őszén, és megkértek arra, hogy kérjük el Istentől, mi lesz ebben a mi szerepünk, vállaljuk-e ennek a szolgálatnak az elindítását, vezetését. Az első megnyilvánulása ennek a munkának egyedülálló volt a maga nemében: lelkipásztor házaspárok voltak együtt Bicskén a lelkipásztor-konferencián. A következő lépés az volt, hogy megfogalmazódott a szolgálat célja, stratégiája, ami a mai napig mértékadó abban, hogy mit szeretnénk csinálni. Ezután megindult a munkatársi csapat szervezése javaslatok vagy éppen a bicskei találkozót követő önkéntes jelentkezések alapján. Így alakult ki a jelen pillanatban hat lelkipásztor házaspárból álló csoport, amelynek tagjai a lelkipásztori szolgálatuk mellett vesznek részt a munkában. Rendszeresen szoktunk találkozni. Készülünk a közös programjainkra. Képzéseket tartunk, illetve azokon veszünk részt.

Milyen segítségre számíthatnak a házaspárok?

Hosszú távú stratégiánk első lépéseként a lelkipásztor házaspárok-nak szeretnénk támogatást nyújtani a házasság és a családi élet területén. Főleg erre koncentrálnunk. Ennek most már harmadik éve a leglátványosabb megnyilvánulása a lelkipásztor házaspáros csendeshét, ami egy egyhetes elvonulás tanulással, sok beszélgetéssel, közös idővel, a házasságot frissítő, irányt adó előadásokkal. A következő lépés a házaspáros szemináriumoknak az ország különböző részeire való eljuttatása. Ez azt jelenti, hogy helyi gyülekezetek meghívására elmegyünk, és egy egynapos vagy egy hétvéges tanítássorozatot tartunk. Ahol van rá lehetőség, biztatjuk a gyülekezeteket, hogy ez evangelizáló hangsúlyú is lehessen, tehát hívogassanak az alkalomra. Volt is erre példa nem is kevés helyen. A helyi missziót is tudjuk így támogatni, de a szemináriumok mégis elsősorban a gyülekezet tagjainak az épülését szolgálják.

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

KOMLÓ: Mohácson 2010. június 14-én vettünk búcsút **Dan Imre** testvértől, akit 68 évesen hívott haza az Úr. 18 éves korában merítkezett be Békésen. 1979-ben a békési gyülekezet felavatta presbiterré. Több mint tíz éven át volt a békési gyülekezet gyülekezetvezetője, részt vállalt a Körösvidéki Egyházkerület vezetéséből, és nyolc éven át tagja volt a Szövetségi Tanácsnak. Temetésén *Vágó István* lelkipásztor hirdette a vigasztalás ígét, és *Héghely Béla* békési presbiter tartott visszaemlékezést az együtt töltött békési évekről. Dan testvér ama nemes harcot megharcolta, futását elvégezte.

GYULA: 88 évesen, a Gyulai Baptista Gyülekezet tagjaként hunyt el **Tóth Gyula**. Temetése 2010. szeptember 17-én volt. A vigasztalás ígét *Matuz József* hirdette a Jn 10,11.14.27-28 alapján.

H I R D E T É S E K

♦ **Eladó** vagy kedvező feltételek mellett hosszú távra **bérelhető** egy 2 és fél szobás lakás Budapest 18. kerületében a Havanna lakótelepen. Tel.: 0670-2906373 vagy 061-2954660.

♦ **Albérlet kiadó** 40 m²-es és 35 m²-es teljesen felszerelt, új apartmanok hosszú távú albérletbe kiadók Sopronban. Tel.: 20/886-0823 vagy 99/505-288.

Hívő emberek mondták

Ahol Krisztust csak cégérnek és nem alaptökének használják, ott előbb-utóbb beáll a csőd. *(Szikszai)*

Egy fára nézve nem az a végcél, hogy gyökeret eresszen, hanem hogy gyümölcsöt teremjen. *(M. C. Kellen)*

Arra vagyok elhíva, hogy az én lényem kicsiny edényébe magának Istennek titokzatos, tökéletes élete csorduljon bele, és megtöltse azt színtől. *(Viktor János)*

Kegyelem

Imádsággal kísértem vasárnapi iskolásaim lelki fejlődését. Bíztam az Úr Jézus megtartó kegyelmében.

Hálás szívvel mondtam köszönetet, ha eldöntötték szívükben, kihez akarnak tartozni. Csendes háladáshoz fakadt ilyenkor a szívemben.

Egy komoly hívő kislány kérte a felvételét, és szeretett volna bemerítkezni. Mindenki reménnyel nézte a jövőjét. A gyülekezet nyereségének tartottuk a jelentkezését. Az utolsó percben visszalépett. Megijedtünk, és féltettük, mert azt gondoltuk, hogy valami csalódás érte időközben. Egy bizalmas beszélgetésben megkérdeztem tőle:

– Mi történt veled? Miért léptél vissza? Ő pedig kedvesen és őszintén válaszolt:

– Akkor szeretnék bemerítkezni, ha ez az ünnep kitörő örömet jelentene nekem. Talán a legközelebbi alkalommal én is ott leszek.

Ott volt, és szemmel láthatóan ragyogott, áradt belőle a krisztusi öröm.

Egy másik tanítványom 16 éves korában elhatározta, hogy két évig gondolkodik a jövőjéről, és felkészül a döntésére. Ha az Urat választja, akkor az a döntése életre fog szólni, ha nem, azt is komolyan megfontolja. Szüleivel együtt imádkoztunk érte, és reméltük, Isten a helyes döntést fogja munkálni benne. Ma velünk úrvacsorázik, lelkesen látogatja az imaórát és az ifjúsági alkalmakat is.

A magam példáját csak azért írom le, mert rávilágít a fiatalok lehetséges gondjára. Komoly hívő kislánynak tartottak a gyülekezetben, és várták, mikor kérem felvételemet. Egyik vasárnap a lelkipásztor megkérdezte, mi az akadálya a döntésem halogatásának. Nem tudja megérteni, és azt gondolja, hogy nem tudok átlépni egy gáton. Kitört belőlem a sírás, és zokogva mondtam el, hogy annyira szeretnék jó lenni, de nem sikerül, és ezért nem merek bemerítkezni. Szeretettel és megértően válaszolt.

– Azt gondolod, én olyan jó vagyok, hogy érdemem szerint szolgáljak a szószéken? Engem is a kegyelem tart meg, és téged is meg fog tartani!

Nem az erő, nem a hatalom, sem a tudás, sem az igyekezet nem tarthat meg! De még tart a kegyelem!

Frittmann Lászlóné

Lelkipásztor-beiktatás Szombathelyen

Szombathelyen a baptista misszió 12 évvel ezelőtt indult el egy-két testvér megtérésével. Nagy lendületet adott a misszió további kibontakozásában Révész Árpád lelkipásztor tíz évvel ezelőtt történt odaköltözésével. Révész testvér a Budapest-Nap utcai gyülekezetben végzett szolgálata után érzett elhívást a gyülekezetplántáló feladatra, amit nagy hittel és odaadással végzett mind ez idáig. Az itt eltöltött évtized alatt közel 50 fős gyülekezetté vált a szombathelyi közösség. Vasárnaponként 70-80 fő is részt vesz az istentiszteleteken. Mintegy 40 gyermekből álló vasárnapi iskola is működik a gyülekezetben.

Ez év tavaszán Révész Árpád testvér a „nyugdíjaskort” elérve letette a helyi gyülekezet pásztori megbízatását azzal az indokkal, hogy országos evangélistaként végzett szolgálata mellett kevesebb ideje jutna a jövőben a létszámában megnövekedett helyi közösség pásztorolására. Így jutott a gyülekezet arra a döntésre, hogy új lelkipásztort hív Varga László Ottó személyében, aki eddig Sopronban szolgált ugyancsak az elmúlt tíz esztendőben. Varga testvér a meghívást elfogadta, és az elmúlt hetekben családjával együtt Szombathelyre költözött.

Ünnepélyes beiktatására szeptember 18-án került sor népes gyülekezet

Dr. Mészáros Kálmán egyházelnök, Békési Sándor lelkipásztor, Bertha László gyülekezetvezető, Boncz Zoltán lelkipásztor és Révész Árpád regionális evangélista imádkozott Varga László Ottó újonnan beiktatott lelkipásztorért és feleségéért

jelenlétében. A beiktatás szolgálatát dr. Mészáros Kálmán egyházelnök testvér végezte. Igehirdetésében a pásztori szolgálat bibliai alapjairól, feltételéről, kihívásairól, örömeiről és nehézségeiről szólt Péter apostol életpéldáját bemutatva, aki Jézus Krisztustól kapta küldetését a következő felszólítással: „Legeltesd... és őrizd az én juhaimat!”

Az újonnan beiktatott lelkipásztort köszöntötte a város polgármestere, dr. Ipkovich György, a szomszédos baptista gyülekezetek lelkipásztorai, Békési Sándor győri, Boncz Zoltán pápai, Varga János zalaegerszegi presbiter, valamint a testvéregyházak képviselőiben Labossa Imre evangélikus lelkipásztor. Az ünnepség másnap is folytatódott, amikor a gyülekezet különböző alakulatai, szolgálati csoportjai köszöntötték az új lelkipásztort és családját.

Mikor dicsérjük Istent?

Minden lélek dicsérje az Urat! Dicsérjétek az Urat! (Zsolt 150,6)

A tó vize csillogott, ahogy reggeli sétámat tettem a ragyogó színekben pompázó őszi erdőben. A madarak csiripeltek, mintha Istent dicsőítenék, pufók felhők vitorlázta át a világoskék égen.

De abban a percben nem találtam örömet a természet e szépségeiben. Sok súlyos gondolat nyomasztott. Aggódtam a jövőm miatt, most, hogy nyugdíjas lettem. Bizonytalan voltam, közelebb kellene-e költöznünk gyermekeinkhez és unokáinkhoz. Félttem, hogy törés következik be a családban. Reszkettem a betege-

inkért. Féltettem a nemzetünket és az egész világot.

Azután mintha egy tiszta hang szólt volna hozzám: „Miért nem dicsőítet Istent?”

Elkezdtem dicsőíteni őt. Sétám hátralevő részén Istent magasztaltam az életért, minden lélegzetért, gyermekeimért, unokáimért, feleségemért, gyülekezeti családomért, az emberekért, akiket szerethetek.

Egy régi dicsőítő éneket dalolva értem haza: „Úrnak szolgálai mindnyájan, áldjátok az Urat vígan...” Az Úrra vettem terhetem, Isten újra megtartott.

Woody Adams
(Csendes percek)